

Daar is altyd gemerktes, ongeag die afval

Preekopname: <https://tinyurl.com/288p8t5c>

Veertien maande het verstryk sedert Esegiël as profeet geroep is (vgl. 1:1-2 en 8:1). Hy is steeds as balling in Babilon. Hy sou trouens al sy profetiese werk daar doen en nooit terugkeer na sy geboorteland nie.

In 'n visioen word Esegiël nou aan sy hare opgetel en in geestesverrukking na Jerusalem weggevoer. Hoofstuk 8-11 word hieraan gewy.

In hoofstuk 8 sien hy vier gruwels in die tempel

Die afgodsbeeld wat toorn veroorsaak (8:3-6)

Eerstens sien Esegiël in die gesig 'n afgodsbeeld by die ingang van die tempel. Moontlik is hierdie 'n beeld van Asjera, die Kanaänitiese godin van erotiese liefde en vrugbaarheid.

Dit word gesê dat die beeld "*heftige toorn*" veroorsaak (8:3,5). Dis dieselfde Hebreeuse woord wat in die tweede gebod gebruik word om te sê dat God 'n jaloerse God is (OAV) – waar dit ook oor afgodery gaan.

Die begrip dui nie op iets kleinliks, soos ons dit ken nie. Dit praat van intense emosies en is in die Ou Testament beperk tot God se afsku van afgodery. 'n Nou-verwante woord beskryf 'n man se emosies as hy ontdek dat sy vrou ontrou is.

Gelyktydig hiermee sien Esegiël ook die heerlikheid van die God (8:4). Maar dan sê die Here vir hom dat sulke gruwels sal maak dat Hy Sy heiligdom verlaat (8:6). En inderdaad lees ons dan ook in die volgende hoofstukke hoe God die tempel verlaat.

Die gruwelike beeldhouwerke (8:7-13)

Tweedens moet Esegiël 'n gat in een van die tempelmure oopgrawe. Binne is 'n ruimte waar hy talle groteske afbeeldings sien van afskuwelike kruipende goed en afgode. Dis uitgekap in die mure. Voor hierdie muurpaneel aanbid 70 van Israel se leiers. Dit sluit ondermeer 'n sekere Jaäsanja in.

Wat Esegiël sien, is sekerlik nie letterlik waar nie. Dis simbolies van die afgodery waarmee Juda se leiers in die geheim besig is, onder die indruk dat niemand dit weet nie, ook nie die Here nie (12).

Vrouens wat oor Tammus huil (8:14-15)

Derdens wys die Here vir Esegiël 'n groep vrouens wat oor Tammus huil – die Summeries-

Babeloniese god van plante. Daar is elke herfs gerou oor sy dood, en elke lente gejuig oor sy sogenaamde wederopstanding.

Aanbidding van die son (8:16)

Vierdens vind die ergste van alles in die binnehof, ja die binnehof, van die tempel plaas. Vyf-en-twintig priesters – net hulle is daar toegelaat – aanbid die son met hulle rue na die allerheiligste toe.

'n Aantal opmerkings

1. Die tonele wat aan Esegïel gewys word vererger van kwaad tot erger

Elke keer staan daar: *"Jy sal nog afskuweliker dinge sien"* (6,13,15).

Dink mens hieroor na, wonder jy presies waarin die toenemende sit – want die een stuk afgodery is so erg soos die ander. Die progressie sit in diegene wat die afgodery pleeg. Eers is dit die volk, dan die politieke leiers, dan die vrouens, en uiteindelik die priesters.

Bestudeer mens die geestelike en morele verval van samelewings, vind jy dat dit dikwels min of meer in hierdie volgorde plaasvind. Eers is daar geestelike verval onder die mense in die algemeen. Dan raak die leiers korrupt. Dan verbroekel die vrouens se morele ruggraat – hulle wat dinge tot nou toe aanmekeer gehou het. Uiteindelik verdwyn die voorbidders, die herders en die predikers, omdat die Here bloot ophou om hulle te gee (Ef 4:11).

Oneindig tragies is dit as die ware evangelie stil raak in 'n samelewing, omdat die Here alles oorgee aan sonde (Rom 1:24,26,28).

Wonder jy waarvoor om te bid? Mag die Here die verval in ons land omkeer deur wolwe in skaapklere te vervang met godsmanne!

2. 'n Mededeling in v.11 beskryf 'n tipiese, maar uiters pynlike verskynsel in tye van geloofsafval

Waarom word *Jaāsanya* so spesifiek by die naam genoem?

Hy was lid van 'n prominente familie in Juda. Sy pa, Safan, was staatssekretaris in die godvrugtige koning, Josia, se kabinet (2Kon 22:3vv). En verder was een van sy broers 'n sterk ondersteuner van die profeet, Jeremia, in Jerusalem (Jer 26:24).

Dit onderstreep 'n uiters pynlike verskynsel wat mens weer en weer kry in tye van afval. Baie godvrugtige families val uitmekaar. Ouers dien die Here, maar hulle kinders draai die rug op Hom. Of een kind leef 'n lewe van heilige toewyding aan die Here, maar sy broer of suster word 'n vyand van die evangelie. En beswaarlik is daar iets wat gelowige dierbares se harte dieper breek as dit!

Dis in sulke tye wat die eise van dissipelskap dieper sny as ooit. Soos die Here Jesus gesê het in Matt 10:34-38: *"Moenie dink dat Ek gekom het om vrede op die aarde te bring nie. Ek het nie gekom om vrede te bring nie maar die swaard. Ek het gekom om tweedrag te bring tussen 'n man en sy vader en tussen 'n dogter en haar moeder ... Hy wat sy vader of moeder liever het as vir My, is nie werd om aan My te behoort nie; hy wat sy seun of dogter liever het as vir My, is nie werd om aan My te behoort nie. Hy wat nie sy*

kruis opneem en My volg nie, is nie werd om aan My te behoort nie."

3. Hier sien ons vier tipiese karaktertrekke van afgodery

3.1 Aanbidding van Asjera het gepaard gegaan met tempelprostitusie. Die filosofie agter hierdie bisarre praktyk – so algemeen in die antieke wêreld – was dít: die seksdaad sou simbolies wees van vrugbaarheid en voortplanting. Só wou die heidene dan hulle gode stimuleer en opwek om lewe en oorfloed vir die aanbidders hier op aarde te gee.

Dit beteken nie dat hierdie praktyke noodwendig in Jerusalem se tempel gepleeg is nie, maar 'n beeld van Asjera sou wel impliseer dat die volk nie meer vir Jahweh vertrou het om al hulle behoeftes te voorsien nie. En uiteraard is vertroue in enigiets of iemand anders as die ware God, afgodery.

3.2 Die tweede toneel – die muurpaneel – beskryf die aanbidding van dit wat God afstootlik en verbode verklaar het. Vir soverre ons behep is met dit wat morsig is in die oë van God, is ons skuldig aan die afgodery wat hier beskryf word. En laat ons onself nie te vinnig verontskuldig nie. Baie dinge wat algaande in 'n goddelose samelewing as onskuldig beskou word, word as goddeloos uitgewys in die ontblotende lig van God se Woord.

3.3 In die derde toneel gaan die vrouens se aanbidding op in die bloot aardse – in die geskapene, en nie meer in die Skepper self nie. Natuurlik ontbloom dit baie van die vals godsdienste en die New Age-beweging met sy panteïstiese beheptheid. Maar dit kan ook baie meer subtiel voorkom. Ek is skuldig aan afgodery vir soverre die dinge van hierdie wêreld – op sig self kan dit selfs goeie dinge wees – die Here uit my lewe verdring. Dan praat mens nie eers van die sogenaamde *prosperity* gospel nie – wat meer ingestel is op wat God materiëel voorsien as in Homself. Laat ons goed agslaan op hoe fel die Skrif dit teen wêreldgelykvormigheid het! (Jak 4:4; 1Joh 2:15-17).

3.4 In die aanbidding van die son het die aanbidders die rug op God gedraai. Só is daar baie vandag vir wie dit net om godsdienstebeoefening op sigself gaan. Maar die lewende God ken hulle nie.

4. Keer mens die dinge om wat in hierdie hoofstuk as afgodery beskryf word, gee dit besondere insig in dit wat God hoog ag in 'n lewe van aanbidding

4.1 Anders as die sewentig leiers wat voor die groteske muurpaneel buig, sal 'n ware aanbidder alles verwerp wat God onrein verklaar het. Filippense 4:8 stel dit positief: *"Verder, broers, alles wat waar is, alles wat edel is, alles wat reg is, alles wat rein is, alles wat mooi is, alles wat prysenswaardig is – watter deug of lofwaardige saak daar ook mag wees – daarop moet julle julle gedagtes rig."*

'n Ware aanbidder haat sonde, en jaag heiligmaking na!

4.2 Anders as die klomp vrouens wat huil oor die natuurgod, sal 'n ware aanbidder die Drie-enige God en Sy eer só enkelhartig liefhê dat die beste wat hierdie wêreld bied, altyd tweede viool in sy lewe sal speel.

Hy sal weliswaar nie 'n wettiese askeet wees nie, maar *"die begeerlikheid van die vlees en die begeerlikheid van die oë en die grootsheid van die lewe"* (1Joh 2:16) sal net

